

Nemzeti Társalkodó.

November' 19-dik napján 1831.

Lackó legelőször jár a' városba. (Végzet.)

Lacko a' baltát kereste, ugy teccett ol-
tálmhoz készül.

A. No Lacko tsak frissen egy sustákat,
nézd én is fizetek.

L. Enye András báty, már biz e' még
is igen sok.

Ezt alig mondá ki, észre veszen egy
tzigányt, ki honya alatt botot tartva, tsen-
desen közelget a' szekérhez.

L. András Báty, ez a' tzigány nem jó-
ba jár, ma addig sunnyog itt, hogy el lop
valamit.

Az is meg lehet, de közelebből adj
neki egy sustákat, mert különben agyon
veri a' Lombost.

Vége volt a' Lacko béke türesének, kap-
ja baltáját, le ugrék a' szekérről, 's *tsipd*
meg Lombos kiált a' kutyának. A' Lombos
nem volt rest, nyakába ugrik a' futni indult
tzigánnak, ki tsak nagy bajjal menekedhe-
ték, vadászata tárgyától.

No az ördög ülyön itt, András báty de

én többet nem, bé fogta hirtelen lovait 's ugy hajtott kifelé a' városból, hogy a' Lombos alig érte utoll. A' fako szekér mint egy laptá ugy szökdösött ide 's tova a' kövezen, 's tsak hamar ki pattan az egyik Löts. Egy ott el menő városi ember figyelmeztetni kívánván Lackot, kiátott neki. Ez azt gondolta hogy vámot kér: *Cuki Siska, Piross* megriasztya a' lovakat, 's ezt kiáltva vissza, *gyere utánnam ha vám kell* vágatva ment ki a' városból, és tsak, minekutánna a' várost mesze háta megett hagyta, akkor állott meg, hogy Gecő Andrást bé várja. Etéd. octoberbe 1831. írta egy Szabadszékely.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

S z ő l l ő I s k o l a.

Nem csak az ég-hajlatnak, szőlő-hegy fekvésének, és a' föld minémiségének vagy bé-folyása a' bor termés' mennyiségére és jóságára, hanem a' szőlő-nemeknek is. — Némelyek idejében, mások későbbre érnek, és ha külön szedvén külön szüri valaki a' különböző szőlő-nemeket, szembe-tünő a' nagy különbség. — Olyan helyeken is, melyek savanyu bort teremnek, jó bort lehet természetni ha nemesebb és idején érő szőlő-nemeket plántálnk szőlő hegyünkbe. A' különböző nemek különböző időkben érnek, némelyik elszárad elrothad, mikor a' másik még éretlen, p. o. a' góhér idején érik és elrothad míg a' járdovány 's más ne-

mek megérnek. Lehetne külön ültetni táblák szerént a' különböző nemeket, és mindeniket akkor szürni mikor éppen a' megérésében vagyon. Ezen ágára a' szőlő művelésnek. Hazánkban nem eléggé figyelmetesek a' gazdák. Majd minden szőlő-hegyekben találatnak sok olyan féle szőlő tők, melyek keveset, vagy olyan gyümölcset teremnek, melyek középszerű esztendőben éretlen maradnak és a' mi climánkban a' legjobb esztendőben sem mennek tökéletességre. — Hosszas és mostani czélonon tul lévő dolog lenne, a' Hazánkban találató különböző szőlő nemek' tulajdonságait le-írni; *) Azt hogy a' legjobb, az-az legbővebben és legnemesebb hort adó szőlő nemeket kell a' jó szőlő gazdának természetni minden által láttya; elé adom röviden azt a' módot, mely szerént véghez lehet vinni, hogy csak jó-féle szőlő-tökkel ültesse-bé a' szőlős gazda uj szőlő hegyét, mellyel régi szőlőjét is apránként a' roszféle tők' ki-irtásával jó-féle tökkel töltheti-bé, és a' ritkaságokat is ilyenekkel pótolhattya, a' nélkül, hogy homlitás által a' termésbe tsonkulást szenvedne. — Ezt el lehet érni egy jól elrendelt szőlő-iskola' felállításával, mely egyszer bé-állitva örökös iskola lészen a' nélkül, hogy ujra ültetessék.

---

* Ha egy tapasztalt Magyar- vagy Erdélyországi gazda ezt a' N. T. útján megtenné, nagy köszönetet nyerne a' Redactiontól, 's a' mi több — a' hazától.

1-ben Szüretkor, mikor a' gyümölcs a' tőkén lévén bizonyosan lehet a' szőlő nemeket esmerni, (a' fákról vagy levelekről ritka ember esmeri a' szőlő-tők' neveit) meg kell jegyezni a' jóféle szőlő-tököt, mely jedzés legkönnyebben úgy eshetik-meg, ha egy edénybe meszet keversz és abból egy pemetével teszed a' jegyet a' tők' karikáira, hogy pedig a' különböző nemeket külön lehessen választani, a' karókra tett rovásokkal (vagy vonásokkal R.) meglehet különböztetni- és így laistrom szerént ültetni. —

2-o Szüret után mindjárt a' megjedzett tőkről késajja fákat szedvén, ezeket ültess valamely nem vizenyes helyre sántzba, úgy hogy sűrűn légyenek egymás mellett, de minden szőlő vesszőnek minden oldalát föld érje. Ezen sántzokba tégy porganéjt. —

3-or: Az Iskolának való helyet, melynek sem vizenyegesnek, sem árnyékosnak lenni nem kell, azon őszön ásd-fel jó méjen, tavasszal készíts árkokokat egymástól 1' s fél talpnyi távolságra, ugyan annyi mélységre. —

4-szer: Junius' közepe táján (minthogy akkor szoktak a' mi ég-hajlatunkban, esős idők kezdődni) vedd-ki az árkokba ültetett szőlő vesszőket, mellyek az alatt vékony gyökereket is vetettek, és tedd azoknak töveit marha ganéjjal elegyített vízbe 24 óráig.

5-ször: Akkor ültess-el a' már kész másfél talpnyi közre ki ásott árkokba, egymástól egy-egy láb nyom távolságra para-

lélé, (pár huzomoson P.) öntözd-meg, hogy nedvességbe essenek, — és vagdald-el úgy hogy három szemnél több a' földön kívül ne érjen.

6-or: Ha esők nem lennének, elébb mindennap, azután is egész szeptemberig gyakran, öntözd-meg, arra vigyázzván, hogy a' föld egyszer is még ne száradjon a' tők körül.

7-er: A' dudvát mihelyt nevededik kézzel gyomláld-ki, de kapával az ültetés körül ne járj, mert az által megmozdulnának az ültetések, és bajosabban fogannának-meg.

8-or: Második esztendőben kitsiny kapával lehet kapálgatni, de úgy hogy a' kapát mélyen ne ereszd a' földbe. — Ezen esztendőben áprilisben minden tövetskét vágj-el föld szint, mert úgy egészségesebb jövéseket várhatsz. E' mellett tisztogasd (gyomlálásnak nevezik némely szőlős helyyeken) a' földből ki-jövő jövéseket, és egy töven egy jövésnél többet ne hagyj, mert tsak úgy leszen az erős és egészséges; ezen esztendőben ha a' fenn írtakat elköveted szépen felnőnek a' tövetskék.

9-er: A' harmadik esztendőben áprilisben vagdald-el a' szőlő fákat tsak négy szemet hagyván a' földön felyül, kapáld-meg négyszer, mert ezen munka által éred-el, hogy még ezen esztendőben szép fát vetnek a' szőlő tők.

10-szer: Ezen harmadik esztendőben már ki szedhetnéd, és határozott helyre tehetnéd a' szőlő tőket, de jobb ha azt a' negyedik-

re halasztod, mert mentől inkább megerős-
sedik a' gyökere a' tőknek, annál derekabb
jövést adnak. —

11-er: A' kivétel' módjától függ, hogy
örökös légyen szőlő iskolád, mert ha a' tő-
ket gyökerestől ki ásod, ugy kevés fog a'
né talám benn maradt, gyökér ágakból ki-
jönni, nem kell tehát azokat ki ásni, ha-
nem a' tőknek gyökereitől néhány ujnyira
kézzel elvonván a' földet, késsel ugy vágni
ki azokat, hogy a' szőlő tőkkel egygyüt ki
vévődjen a' gyökereknek egy része, a' na-
gyobb rész pedig benn maradjon; a' helyet
pedig a' hol a' tsonka tövek a' földbe ma-
radtak karo darabokkal jegyezd-meg. —

12-er: Ezután minden esztendőben kive-
heted ezen móddal a' szőlő tőket, és ha az
írt módon bánsz velek, nem tsak hogy ki
újjulnak, hanem a' mint a' gyökerek erő-
södnek mind derekasabb tőket vehetsz-ki, és
ültethetsz szőlődbe. —

13-or: Az ötödik esztendőben és azon
tul egy egy töven lehet három söt négy vesz-
szőket is hagyni, mellyek Juniusban már fel-
lévén nevedekve, huzd-fel a' földet ugy mint
a' törökbuzára szokás, a' tövekre, és így
mindenik jövés meg fog gyökeresedni, és
külön szőlő-tőt adni. —

Ilyen örökös iskolád lévén, a' roszfé-
le tőket kivághatod apránként szőlődből, és
a' hijánosságokat is ki potolhatod. —

Zeyk Dániel.

A' magába szállott erdélyi gazda.

Ki indultam a' ditső nap' lehanyatlásával, bogántsos tövisses kertembe; magamnak is élni bár egy östvéli orát; tsendes volt az egész természet, a' fellegek közzül ki ki bukkanó hold példázta az élet' változó folyását; a' falusi kortsmákon ivó Oláhok szomorú notái, és az éjjel vígadó prütskők monotonias zengése, érdeklették tsupán 'sibbadt füleimet. — A' meszszünnen jövő nehéz idő süket morgása textust adott gondolatimnak: rút ez az élet úgy kiálték-fel! de utánna mindjárt: véték ezt még tsak gondolni is! mi okozza még is, hogy ezt gondolni, hinni kéntelen vagyok? Sok idéák leptek-meg ezen szempillantatban, a' főbbeket közre botsátani hátor vagyok. A' magyar Nemes' élelme bázissa a' föld, ezt az iminnen amonnan öszve szedett füstös levelek bizonytalanná teszik; a' világ-polgár jólléte' bázissa a' felebaráti szeretet, a' szomszédságos jó élet, a' barátság; ezt a' füstös levelekből kerekedő egymás örökségére vágyás, perlekedés, megzavarja, alaton tzivakodássá változtatja. — A' magyar Nemes' esztendei subsistentiájának egyedül való bázissa a' föld' termése; ezt bizonytalanná teszi az idő járása, a' Consumálók nagyobb vagy kissebb serege. — Hol van itt a' nescia fallere vita! — — A' reménység' ideje, a' mi egyedül hagyattatott fenn a' nyomorult halandók vigasztalására, ez is, nekünk ez is meg van keserítve; a' kik

nekem dolgoznak, nagy bérért, kénytelenül teszik; porkolábok kell hogy legyenek én azoknak, őriznem kell tőlök minden buza szemnyit érő vagyonomat. — Hogy mondhasam itt el: Fortunatus et ille Deos qui novit agrestes? Hogy lehet a' gyönyörű földmivelői életet így rútúl megbetsteleníteni? — Szólj ha tudsz olvasó! — de mit mondok? — más itt a' kérdés, hogy lehetne azt a' maga eredeti dicső fényére vissza hozni? meg mentek én az első kezdettől, te csak hibáztasd vagy hadd helybe, a' mint eszed diktálja. —

A' fő bázis a' föld nem állandó! — Egjenek-el egy napon minden Erdélyi füstös levelek (?!) tűzbe a' nemzeti egygyesség' háborítottjával, innepet szenteljünk ezen szép tűznek, pengjen vigon a' magyar sarkantyú.

Az idő járása változó! Pántzélba ellene, hogy nagyon ne árthassan; legyen közönséges az előre látás, gondolás, és a' természettel esmértető tudományok' tudása, értése és szeretése; — ennek is ülhetünk innepet, igyünk Champagnert, de nállunk készület. —

Minden óra rosszszul telik, a' reménység' ideje meg van keserítve! Igyekezzünk telyes tehetségből, felebarátinkat lelki-testi képpen tökéletesíteni; (ez nem a' deák declination kezdődik) beléjek valóságos jó és morális érzéseket plántálni, fel nyitni előtték azon ajtót, melyen bé lehet látni az igaz moralitás számtalan gyönyörüségeihez, nekik az emberi szabadságot megadni, ez nem

azt teszi, hogy törvény ne legyen, csak hogy launétol ne függjön. — Ennek nincs miért innepet szentelni, mert ha megesik, minden nap innep lesz. — Eddig terjed éjjeli álmodozásam' rövid extractussa, 's a' virradta újból kinnal fog kezdődni, az én életem így telik így múlik! de ti a' kiknek előttetek áll a' boldog ujjulható jövőendő, segittsetek magatokon, legelébb pedig rajtam, tsinálván nékem egy vig órát azzal, hogy írásomra feleltek. —

Észrevételek

(a' N. Társ. 3-dik Számja 30 - 31 lapjaira)

Valahányszor a' Magyar szókat Magyar-tól más Nemzet' nyelvéből lopottnak vagy eltulajdonítottnak erősíttetni látom, vagy hallom, mind annyiszor egy idegen kedvetlen érzés fut-el. Mintha eszünk - nyelvünk tul a' Meotison nem lett - vagy oda be-vezett volna. — Én Tudós, Litterator nem vagyok, én csak olvasó, 's gyönyörködésért olvasó vagyok, mások nyelvét szeretem, de a' magamét oly homagialis tisztelettel imádom, hogy valamint ősi constitutionk' megsértését, ugy ennek csonkítását hidegen el nem halgathatom és egy törsökös szónak eltulajdonításáért a' tiltott kettős viadalt is, ha szükség ki állom. —

A' fel hozott lapokon két szónak eredete bonczoltatik *Magura* és *Mál*, mind a'

kettő az Albanusok' mostani nyelvétől, mely maga is, mint a' Textus mondja, másoktól származott, származtatik. 'S mivel az Albanusok' Historiájának a' mi Oláhinkéval való egybe-függésit megvallom nem tudom, megengedem hogy lehetnek a' Sláv nyelvnek Albanus apától született Magyar Unokái is, de megfordítva is lehet ez igaz, ha költsönözünk mi, vagy eltulajdonítottunk, más nem tehetné é ugyan azt? de csak ugyan hogy törökös szók, 's kivált az első tárgyak és szükségek kifejezései' híjjával lettek volna kazagányos apáink, át nem érthetem. 'S éppen azért, hogy eredeti nyelvünkkel belső és külső tulajdonira nézve kézzel foghatólag egy szavaink költsönözöttek legyenek, általánosan meg sem engedem, bár lássuk külön.

Tegyük-fel hogy a' Magura nem magyar szó, de csak ugyan nincs miért érte Albániába mennünk, mert a' ki olá hul és magyarul tud és ért, hamarébb megkaphatja itthon a' *gaurát* 's meg a' *gurát* is az oláhoknál. — *Gaura* v. *Gaure* tézzen lyukat, hasadást, vagy valami olyas kősziklába való nyílást. — *Gura* száját, nyílást, torkolatot, vagy a' Székelyek szerént szádolatot vagy szádát 's furcsa volna ha a' 'Sidó abcból elé hozott *Czade* betű helyett a' Székelyek ki tudja mikor tódták volna a' Magyarázatot a' Textushoz. 'S még az albanus articulus helyet is könnyebben magyaráz az oláh *enyim a mio, a me*; csak ugyan mind addig, míg a' mi Oláhink 's a' szabad Albanusok egy

nemzetté békibizonyittatnak, ám legyen a' Magura köztök peres szó, mivel a' Magurák Erdélyben többnyire oláh helységek, de éppen a' Textusban fel hozott *Maga Ura* nagy gyaput gerjeszt bennem, hogy-a' *Magura* név származik a' *Magyartól*, ki maga is *maga Ura*. — Moger, Mogul, Mogul, Moger, Magyar már megállított 's rendre használt synonymák, 's miért nem lehettek a' mostani Magurák hajdon Mogur vagy Magyar hegyek, melyek idővel a' nehéz és nem magyaros szájakban lettek Magurákká.

Azonban legyen a' *Magura* albán vagy oláh szó, de a' *Mált* csakugyan el nem szívvelhetem, hogy idegen nyelvből által vett indigena legyen, ámbár úgy is mint indigena már nemességére disputatio alá nem jöhet, kivált ha még azt is hozzá veszem hogy a' *Mál* *Máil* is, mert így a' német mértföldtől is költsönözhetem ötöt, 's különösen ha az egyetlenegy fel hozott *Málisi* existál csak Albániában, inkább úgy vélekedem: hogy az a' mi sok hazai *Málaink* közül szökött-el. Franciaországban 's másutt is vagynak *Bercsényiek* 's mások, 's a' *Bercsényi* még is csak magyarnak marad, 's mit nyerne az, a' ki azt erősitené, hogy a' *Bercsényiek* francoziák, Többet is mondanék, de mivel az elé hozott értekezés szüreti ajándék, 's én is szüretezni akarok még pedig a' *Lómálba*, rövideden meg mondom, a' mit mondani akarok.

Mál az igaz hogy hegyet tészen vagy dombot, de nem az egész hegyet, hanem an-

nak csak a' *Málját* vagy is mostani magyarság szerént a' szügyit, elejét, vagy is érhetőleg a' verő-fénnyét, ezt bizonyítja az, hogy a' Textusba fel hozott Kómál, Mézesmál, Kakukmál, 'sat. egyáltalában mindég és meghatározottul szőlő hegyeket jelentenek, a' melyek pedig rendszerént verőfényen vagynak, és soha erdőt vagy észak oldalt *Mál* név alatt nem hallottam, és ez a' hegyeken csak hasonlatosság szerént van használva, mert valóságosan a' Mál teszi a' Vadaknak legfinomabb szőrrel béborított, Bundáknak még tul a' Meotison is használt 's gondolom ma is használtató has bőrét, a' milyenek a' Rokának, Vidrának 's minden bőrül használtató állatoknak a' Málja, melyeket szüret alkalmatosságával ma is örömet és feszenge használunk; hogy pedig az állatoknak Scythiában Máljaik ne lettek volna, vagy a' Scytha Magyarok az állatok bőrének ezt a' részét magyarul el ne nevezték volna, fel sem lehet tenni, szónk pedig ezen résznek nevezésére más nincsen, — azonban vessük csak öszve az állatok' több egyes tagjai elnevezéseinek szavait a' Mállal, hány Testvére, még pedig kétségtelen nincs? — Mint ál, vál, 'sat. 'S vér-árulás büntetésén kívül a' Málnak ezekkel testvérségét sőt valószínűs egyhasi születését el nem tagadhatni.

Szügyet az állatoknál szoros értelemben, szügyet a' hegyekbe hasonlatosság szerént télesen tehát a' *Mál*, 's ezt, csak azért, hogy a' nemes író ne gondolja, hogy a' Málról

más is, szüret előtt ne gondolkozott volna, megírni nem éppen szükségtelennek láttam.

Abrudbányai Ifjabb Szabó Sámuel.

Gondolatok az adó könnyebítésére.

Annyira vágyom az írói nevezetre, mint némely hivatal, születés és vagyon nélkül lévő szegény legények a' Nagyságos titulusokra, 's midőn sokat törném az eszemet, hogy, és minő tárgyal lépjek-fel a' nagy érdemű Olvasó közönség' eleibe, eszembe juta a' következendő javallat. — A' Redactio előtt én még esméretlen vagyok, de az egész Várme-gyének jobb része engemet úgy esmér, mint kinyilt szivü jó barátot, és vendég szerető becsületes magyar embert; — Azonban azon Városiak melyben én lakom, azért hogy a' közönséges mulató helyeken gyakran meg nem jelenek, hogy minden nap' idő lopó látogatásokat nem tsinálok, hogy sorsom, és jövedelmemhez képest magamat megvonva éldegelek, hogy a' mások' kedvéért hivatalos foglalatosságomat, és kitsiny jövedelme-met fel nem áldozom, szóval, hogy én minden órszágos bolondságokat nem követek, barátságtalan, társaságot kerülő embernek tartanak, ugyan azért hogy rágalmazóimat megczáfollyam, bé lépek, ha elfogadtatom, a' Társalkodóba. — A' tárgy pedig a' mely-lyet felvettem azon kérdés: *Miképpen lehet-*

ne a' szegény köz-terheket hordozó népet az adózásban valamiképpen könnyebíteni? — Én néhány kútfejeket felnyitok, mely szerint ha az alábbi pontokban feljegyzettekre 1. 5. 10. 20. darab arany adó tétetnék igen megszorodnék a' Fundus Contributionalis. — A' gondolatok ugyan nem a' legujabbak, 's nem is mind az enyimek, hanem más okos emberektől hallottam, de mivel még nyomtatásban nem láttam, szükségesnek tartom közleni. — Adót kellene pedig e' szerint tenni:

1-o) Mind azon akar mi rangu, és sorsu férfiakra, és aszszonyokra, a' kik haszontalan, kényesztetett, 's még is a' minden nap izzadó cselédnél jobban élő apró ebetskéket tartanak. — Kivéven ezek között, a' falusi-ház őrző és Juhász kutyákat. — Tisztelet, becsület az agaraknak, 's kopoknak-is!

2-do). A' magokat festő, selypnek tétető fejer személyekre, és olyan feszes, nyakas, szélkergető, patika szagu, üress Urfiatskákra, a' kik ámbár a' kórhelységen kívül semmit nem tudnak, még-is a' maga-sorsát meg-esmérő, magában megférő, tudományos szegény legényeket nagyon alá nézik.

3-o). Minthogy a' titulusokkal olyan vissza élések esnek, hogy ma az Ellenörnek (Controllor) Mása mesternék, Hadnagynék, Zászlótartónék, mind Méltóságos, Nagyságos aszszonyok lettek; sőt ez a' méreg még a' Lovagi, és Pólgári rendbe-is úgy bétette magát, hogy nem szégyellik, a' szól-

ga Bírónek, Notáriusnek, Senátornak, Posta-mesternak, 'sat. magokat tselédjeik által sőt még mások által-is nagyságoltatni, hogy tehát ezek bolondságaikat pénzen vegyék-meg, tétetődgyék azokra, a' kik sorsok, és hivatalok felett való titulussal élnek 10 arany esztendei adó. Ide értetődnek a' kereskedőnek-is, a' kik ma minnyájan Teks. aszszonyok. — Továbbá adót lehetne tenni:

4-o). Ollyan urakra, aszszonyokra, a' kik nyakig adósok, még-is a' fényüzésben másokat félyülezni erőlködnek.

5-o). Az ollyan urakra, aszszonyokra, a' kik a' külföldön minden hasznos czél nélkül pazérollyák vagyonyaikat.

6-o). Az ollyan vén Leányokra, a' kik némely derék ember kérőjöknek egy egy szel kergető, és semmi kinézésü urfiacskáért kosarat adtak, 's az ollyan menyetskékre, a' kiket férjek alatsony sorsból fel vett, 's még is nem csak, hogy a' dámákkal vetekednek a' fény-üzésben, hanem egy két szeretőt-is tartanak, még pedig háládatosságból.

7-o). Az oly nagy hasu nemes emberekre, és Pólgárokra, a' kik a' köz jóra soha semmit nem áldoztak, hanem csak magok, hasát hízlalták.

8-o). Az ollyan kis hivatalu személlyekre, a' kiknek létek csak pünkösti királyság, még is oly' felfuvalkodottak mint az Aesopus' békája.

9-o). Az ollyan falusi nemes emberre, vagy udvari tisztre, a' ki a' helyett hogy

leányát gazdaszszonyságban gyakorolná, és józan házi erköltsökre tanítaná, sokszor az ártatlanság veszedelmével városra küldi tanzot tanulni. — (végzete következik)

J E G Y Z É S.

A' Nemzeti Társalkodó szabad mezőt nyit a' hazafiaknak az esméretek' széles országában, 's annak szerkeztetése minden felekezeti pártfogástól idegen lévén, az ellenvélekedéseket (személyes bántás nélkül) nem hogy kirekeszteni, sőt kedvesen fogadja. A' költsönös vitatások hozzák tisztába az igazságot, ébresztik-fel a' gondolatokat, 's ösztönt adnak azoknak másokkal való közlésére. A' szerkeztetés e' czélből mái levele mellett a' Nemzeti Társalkodó 1850 vólt olvasójival közölni kívánta egy érdeemes Hazafinak a' Nemz. Társ. azon évi némely darabjairól közre bocsátott észrevételeit ezen czim alatt: Egy két szó a' Haza mellett. — Egy úttal a' szerkeztetés jelenti hogy az írás módra-is nem kívánja az Írók' szabadságát megkötni, a' miúnt ezt Lackó-nak, az érdeemes esméretlen Író kívánsága szerént való kiadásával megbizonyította. A' Szerkeztetés is maga részéről annyival inkább reményli hogy az érdeemes Hazafiak czélarányos munkákkal ezen Intézetet elő segélleni méltóztatnak.

A' R e d a c t i o.

Az 6-dik számu Társalkodóbeli nagyobb hiba: 38 l. alólról kezdve 7-d. sorban, - „pennâ metuente mori“ olv. „pennâ metuente solvi.“